

Sygn. akt II K 1205/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Krzysztof Matysiak,

Protokolant : sekr. sąd A. Maciejewska

przy udziale Prokuratora Prok. Rejonowej J. Szyszkowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 stycznia 2015r. sprawy:

K. F., syna M. i M. z d. F., urodzonego (...) w O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 kwietnia 2014 r. na terenie sklepu (...) w D. przy ul. (...), gmina D., woj. (...)- (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd pracownika sklepu (...) odnośnie miejsca zatrudnienia oraz co do zamiaru spłaty kredytu i zawarł umowę o kredyt konsumencki na zakup towarów i usług nr (...) na zakup w systemie ratalnym piły motorowej marki (...) o wartości 1479 złotych otrzymując kredyt w wysokości 1620,37 złotych i nie wywiązał się z umowy nie spłacając kredytu czym doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio karanym za umyślne przestępstwo podobne,

- tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 64§ 1 kk.

I .oskarżonego K. F. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk., i za to na podstawie art. 286 § 1 kk. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

II. Na podstawie art. 46 § 1 kk. zobowiązuje K. F. do naprawienia szkody poprzez wpłacenie kwoty 1620,30 zł na rzecz (...) Bank SA we W.

III. zwalnia oskarżonego od kosztów procesu i opłaty

Sygn. akt II K 1205/14

UZASADNIENIE

Oskarżony K. F. był osobą bezrobotną, nie posiadał żadnych dochodów. W dniu 26 kwietnia 2014 r. udał się do sklepu (...) znajdującego się w D. przy ul. (...).

Wobec P. W., sprzedawcy i właściciela firmy (...), oskarżony wyraził chęć zakupu piły motorowej marki S. w systemie ratalnym. Został przez sprzedawcę poinformowany o warunkach udzielenia kredytu konsumenckiego i dokumentach wymaganych do jego uzyskania. Oskarżony okazał dowód osobisty oraz złożył ustne oświadczenie o dochodach. Oświadczył, iż jest zatrudniony z tytułu umowy o pracę na czas nieokreślony od dnia 05 czerwca 2013 r. w firmie (...) z siedzibą w D. przy ul. (...) z wynagrodzeniem 1600 zł netto.

Dane podane przez oskarżonego zostały wpisane do formularza i drogą elektroniczną przesłane przez P. W. do banku celem weryfikacji zdolności kredytowej K. F.. Po udzieleniu przez S. C. Bank zgody na przyznanie oskarżonemu

kretytu w wysokości 1620, 37 zł, bank drogą elektroniczną przesłał umowę o kredyt konsumencki nr (...) na zakup w systemie ratalnym piły motorowej marki „Ms 311 o wartości 1479 złotych, którą następnie podpisał oskarżony K. F. i w imieniu Banku (...). Po podpisaniu umowy kredytowej oskarżony otrzymał towar. Na mocy wskazanej umowy był zobowiązany do dokonywania płatności w 10 ratach po 179, 08 złotych. Oskarżony następnie odsprzedał innej osobie zakupioną pilę. Oskarżony do chwili obecnej nie wpłacił na poczet rat żadnej kwoty.

(dowody: wyjaśnienia oskarżonego k. 21, k. 35-36, zeznania świadka K. D. k. 55v, k. 8, zeznania P. W. k. 56, k. 17, zawiadomienie k. 56, k. 1-2, k. 7-8, pismo z (...) D. k. 56, k. 38, dane o karalności k. 56, k. 25-27, odpisy wyroków k. 56, k. 30, k. 32)

W związku z powyższymi ustaleniami przedstawiono K. F. zarzut popełnienia czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Oskarżony w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w kwietniu 2014 r. zakupił w systemie ratalnym pilę motorową, którą po pewnym czasie sprzedał. Przyznał, iż aby otrzymać kredyt był zobligowany do okazania dowodu osobistego oraz złożył oświadczenie o pozostawaniu w stosunku zatrudnienia, pomimo tego, że ówczesnie nigdzie nie pracował i nie pracuje do tej pory. (k. 21, k. 35-36)

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego, w zakresie którym przyznał się do winy zasługują na uwzględnienie. Korespondują bowiem z zeznaniami świadków K. D., P. W. a nadto znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym w postaci dokumentacji kredytowej.

Za wiarygodne należy ocenić wyjaśnienia oskarżonego w zakresie podjętej próby zawarcia transakcji. Wyjaśnił bowiem, że udał się do sklepu w celu zakupu na raty piły motorowej i tam dowiedział się o warunkach uzyskania kredytu konsumenckiego. Powyższe potwierdza bezpośrednio właściciel sklepu (...) upoważniony z ramienia banku do zawierania umów kredytowych, P. W. w swoich zeznaniach wiarygodnie opisał mechanizm przyznawania kredytu konsumenckiego w jego sklepie wskazując, że jedynym warunkiem koniecznym do jego uzyskania jest okazanie dowodu osobistego i złożenie oświadczenia o zatrudnieniu. Zaznaczył, iż nie jest wymagane żadne zaświadczenie o dochodach ani o zatrudnieniu. Świadek potwierdził, iż podpisał okazaną mu umowę kredytową pomiędzy bankiem (...) o K. F.. Świadek podał, iż po odebraniu od potencjalnego kredytobiorcy oświadczenia, wypełnia on formularz i drogą elektroniczną wysyła do banku celem weryfikacji. W ciągu 15 minut dostaje odpowiedź czy bank udzieli danej osobie kredytu. Następnie, w przypadku akceptacji kredytobiorcy, bank przesyła gotową umowę, którą on drukuje na miejscu w sklepie i następnie podpisuje z kredytobiorcą, udostępniając mu ją wcześniej do przeczytania. Zeznania świadka są logiczne, spójne, nadto nie były w toku postępowania kwestionowane. Z uwagi na powyższe, zasługują na wiarę w całości.

Nie budzi wątpliwości fakt zawarcia w powyższy sposób umowy kredytowej przez K. F.. Okoliczności tej nie kwestionuje sam oskarżony. Warunki zawarcia umowy wynikają wprost z jej zapisów a nadto z wyjaśnień samego oskarżonego, który wskazał, iż był świadomy tego, że dokonuje zakupu piły maszynowej w systemie ratalnym. Oskarżony został poinformowany o warunkach uzyskania takiego kredytu, na które składały się przedłożenie dowodu osobistego i złożenie oświadczenia o zarobkach. Oskarżony składając wyjaśnienia przyznał, iż wobec pracownika sklepu złożył takie oświadczenie, gdyż było ono wymagane do uzyskania kredytu. Przyznał także że składając oświadczenie o zatrudnieniu i o zarobkach nigdzie nie pracował i ta sytuacja trwa do chwili obecnej. Jak wynika z informacji uzyskanych z (...) sp. z o. o. oskarżony nie jest i nigdy nie był pracownikiem przedmiotowej spółki. Wyjaśnienia oskarżonego w powyższym zakresie bezpośrednio wskazują na celowe wprowadzenie w błąd w pracownika sklepu odnośnie miejsca zatrudnienia. Oskarżony wprost wskazuje na cel swojego działania, podał on nieprawdziwe dane odnośnie zatrudnienia w celu uzyskania kredytu. Bezspornie oskarżony chciał uzyskać towar o określonej w umowie wartości, aby go następnie spieniężyć. Działanie oskarżonego, jakim była odsprzedaż zakupionego towaru wyraźnie świadczy o celu jakim było osiągnięcie korzyści majątkowej ze sprzedaży towaru.

Nie budzi wątpliwości, iż oskarżony nie wywiązał się z umowy. Jak wynika z zeznań K. D., pracownika S. C. Bank, z tytułu zobowiązań wynikających z zawartej z K. F. umowy, na konto banku nie wpłynęła żadna kwota. Umowa nie została także przez oskarżonego wypowiedziana. Oskarżony w żaden sposób nie kontaktował się z bakiem celem ewentualnych negocjacji co do rozłożenia warunków spłaty na inne raty.

Za wiarygodne Sąd uznał zgromadzone w toku postępowania dokumenty.

Oskarżony nie kwestionował wskazanych okoliczności związanych z zawartą umową kredytową, zaś dołączony do akt dokument zawartej umowy oraz zeznania pracowników banku i pracownika sklepu dopełniają obrazu całości. Po stronie oskarżonego Sąd nie dopatrywał się zamiaru spłaty zaciągnięcia zobowiązań. Analiza sytuacji życiowej oskarżonego i jego stanowiska wskazuje w sposób nie budzący wątpliwości, iż w dniu zaciągania kredytu nie miał on zamiaru jego spłaty. O powyższym świadczy wprowadzenie w błąd pracownika sklepu co do pozostawiania w stosunku zatrudnienia i uzyskiwaniu dochodów, co było jedynym miernikiem zweryfikowania przez bank możliwości spłaty kredytu po stronie oskarżonego. Podając nieprawdziwe dane w sytuacji gdy nie posiadał on zatrudnienia i nie uzyskiwał żadnych dochodów wskazuje iż nie miał on zamiaru podjąć rzeczywistej spłaty kredytu. O powyższym świadczy także to, że nie podjął spłaty żadnej z 10 rat, nie odpowiadał na wezwania kierowane przez bank, w żaden sposób nie wypowiedział umowy ani w inny sposób nie dążył do wywiązania się z przyjętego zobowiązania.

W ocenie Sądu zachowanie oskarżonego w oparciu o zgromadzone dowody w tym sprzedaż piły po zaciągnięciu kredytu uznać należy na ukierunkowane na uzyskanie korzyści majątkowej w postaci środków pieniężnych ze sprzedaży piły, bez zamiaru spłaty zobowiązania kredytowego.

W świetle całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, sposób zawierania umowy i zachowania oskarżonego już po otrzymaniu kredytu pozwala przyjąć, iż działał on w przemyślanym i z góry powziętym zamiarem.

Oskarżony zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa. Wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 31 stycznia 2011 r. w sprawie o sygn. akt II K 1514/10 został skazany za czyn z art. 280 § 1 kk na karę dwóch lat pozbawienia wolności. Orzeczoną karę odbywał od 07 kwietnia 2011 r. do 05 lutego 2013 r. Nie budzi wątpliwości, iż zarzucanego mu czynu dopuścił się w dniu 26 kwietnia 2014 r. a więc w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z art. 280 § 1 kk w sprawie II K 1514/10.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w sposób jednoznaczny i nie budzący wątpliwości pozwala na przypisanie oskarżonemu K. F. popełnienia zarzucanego mu czynu, który polegał na tym, że:

w dniu 26 kwietnia 2014 r. na terenie sklepu (...) w D. przy ul. (...), gmina D., woj. (...) - (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd pracownika sklepu (...) odnośnie miejsca zatrudnienia oraz co do zamiaru spłaty kredytu i zawarł umowę o kredyt konsumencki na zakup towarów i usług nr (...) na zakup w systemie ratalnym piły motorowej marki (...) o wartości 1479 złotych otrzymując kredyt w wysokości 1620,37 złotych i nie wywiązał się z umowy nie spłacając kredytu czym doprowadził (...) Bank S.A. z siedzibą we W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio karany za umyślne przestępstwo podobne, czyn ten należało zakwalifikować jako przestępstwo z art. 286 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk.

Nie budzi wątpliwości kwalifikacja prawna zarzucanego oskarżonemu czynu. Oskarżony poprzez wprowadzenie w błąd doprowadził (...) Bank S. A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem., co nakazuje zastosowanie kwalifikacji prawnej z art. 286 § 1 kk. Dopuszczenie się zarzucanego czynu w ciągu pięciu lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności, będąc uprzednio skazanym za umyślne przestępstwo podobne wskazuje na konieczność zakwalifikowania czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na uwadze całokształt okoliczności zarówno łagodzących jak i obciążających , w szczególności stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i stopień winy.

Określając wysokość kary Sąd uwzględnił również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary w stosunku do sprawcy , a ponadto potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należy jako stosunkowo znaczny. Za taką oceną przemawia sposób działania oskarżonego nakierowany na doprowadzenie instytucji bankowej do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, z góry powzięty oraz konsekwentnie zrealizowany zamiar. Oskarżony działał z niskich pobudek , chęci łatwego zysku. Nie można przy tym zapominać , że tego typu zachowania godzą w bezpieczeństwo obrotu gospodarczego i wywołują (choćby pośrednio) reperkusje dla wszystkich jego uczestników, w tym uczciwych konsumentów.

Ponadto uwzględnić należy dotychczasową karalność oskarżonego , który na moment popełnienia zarzucanego mu czynu był już karany za przestępstwo podobne. Czynu tego dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności, będąc uprzednio karanym za umyślne przestępstwo podobne.

Przy uwzględnieniu powyższych okoliczności mając na uwadze granice ustawowego zagrożenia karą, wymierzona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do wagi przypisanego oskarżonemu czynu i nie można ją uznać za rażąco łagodną ani rażąco surową. Z uwagi na dotychczasowy sposób życia oskarżonego, uprzednią karalność, w tym dopuszczenie się zarzucanego mu czynu w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk, Sąd nie znalazł podstaw do wywiedzenia pozytywnej prognozy kryminologicznej względem oskarżonego i warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem zobowiązując oskarżonego do zapłaty na rzecz S. C. Bank kwoty odpowiadającej wysokości kapitału udzielonego kredytu konsumenckiego.

Mając na względzie sytuację majątkową oskarżonego, który nie pracuje, nie uzyskuje żadnych dochodów, Sąd zwolnił go od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa Kosztów Sądowych w całości.